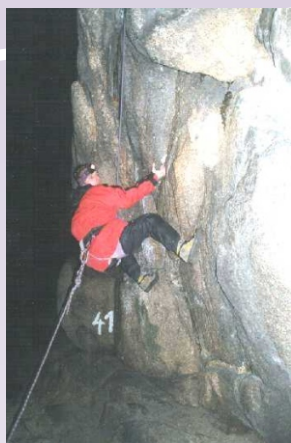

MANTANA

Nepravdělník pro všechna
individua a individuality

ÚVODNÍK

POZDĚ,
ALE PŘECE.

Jak na Nový rok

Stejně jako vloni, tak i letos jsme trávil čas mezi Vánoci a Silvestrem v Jizerských horách. Pouze s tím rozdílem, že "Kouřové údolí", kde jsme byli vloni, jsme vyměnili za ranč Klondike a osazenstvo z Hejnic se k nám připojilo. Všeho všude nějakých 15 lidí. Přes den jsme chodili běžkovat na hřebeny a večery jsme trávil při kytarách v hospůdce.

V Jizerkách je taková tradice, že o půlnoci na Silvestra se místní lezci scházejí pod Zvonem, což je zde nejhezčí skála, kde si společně připijí a příchod nového roku oslaví výstupem na Zvon. Přitom všichni doufají, že bude naplněno přísloví "Jak na Nový rok, tak po celý rok" a tedy že celý rok pouze polezou, což je snem každého horolezce.

Jelikož my jsme se k nim připojili, tak i Vám přeji v novém roce mnoho krásných výstupů a spoustu příjemně prožitého času ve skalách i v horách.

Chose

Opět jsme v našich nejblížeších a nejmenších "velehorách". Za sebou máme jak nekonečnou cestu vlakem, tak jen o málo příjemnější výšlap s krysou na zádech sem nahoru - na Brnčálu. Teď už je dobře. V dlaních hřeje teplý čaj a lokálem zní zážitky z právě ukončených výstupů, plány na zítřek a samozřejmě debaty o tom, zda počasí vydrží či nikoli.

Větší část horoklubácké výpravy, tj. O ák s Raduší, nerozlučná dvojka Broňa s Honzou, Svinčo, Leoš a Míla, jsou tu již od včerejška. Já s Tondou jsme dorazili dnes. Chata je takřka prázdná a počasí nádherné. Jen se sněhem je to bída. Svahy Belianek jsou úplně holé. Teda úplně ne, roste na nich tráva.

Pondělí:

Velice časně vstávají pouze Svinčo s Leošem, nebo se hodlají drápat na ne zrovna za chatou postavený Pyšný štít. Ráno nepřijemně šramotí a šustí.

My, duševně zdravější jedinci, se dostáváme do formy až po rozbřesku. O ák a spol. stoupají kamsi

na Kolový štít a my s Tondou hodláme vystoupit jakýmsi dlouhým žlabem na Kozi štít. Asi po třech hodinách propadání se po pás v kosovce (kosodřevině) žlab stejně nenacházíme a vystupujeme po hřebeni na Žeruchové veže a dále na Kozi štít.

Večer je pohodovej. Černá kronika alias Honza Jansa vypráví veselé příhody veskrze hodné jeho přezdívký.

Úterý:

Slušné počasí stále trvá. Naše dvojka jde trénovat ledy k Žeruchovým věžím a všichni ostatní stoupají náky žlabem na Jastrabku.

O ák má dnes narozeniny, což znamená, že se před ... - zkrátka chlap v nejlepším věku. Chatárka

... pokračování na straně 3 ...

VYSOKÉ TATRY

22.1.-30.1.1999

foto : Párek

Krušnohorské extrémny II

Cesty za těmito extrémny nesponzoruje nikdo.

Cesta bahenních příšer

Hned při první návštěvě Orasína mě na první pohled zaujala úžasná linie, nacházející se v údolní stěně Zelenáče. Avšak trvalo dlouhých pět let, než jsem našel toho správného šilence, který by se do tohoto projektu se mnou pustil. Když jsem při mé první návštěvě PAKLENICE poprvé uviděl místního otrasníka Petara Humusoviče, bylo mi jasné, že to je ten pravý. Zatímco ostatní vyhledávali nasluněné plotny, jeho specialitou byly vlhké kouty, špinavé spáry a lámavé převisy. A to bylo přesně to, co jsem pro svůj nový projekt potřeboval. Slovo dalo slovo a na podzim roku 1999 přijel Petar do Čech, abychom společně vytyčili nový mezník v historii českého lezení. Ačkoliv bylo typické podzimní počasí, tj. mlha, smog a drobně mrholilo, nepodařilo se mi Petara přemluvit a hned jsme vyrazili do Orasína. Již samotný přístup pod stěnu nebyl zadarmo, nebo vlhké listí bylo velice kluzké a stráň celkem příkrá, ale celou dobu jsme pozorovali onu nádhernou linii, což nás hnalo vpřed. Skutečnost, že k úpatí Zelenáče jsme přišli již značně špinaví a unavení, trápila pouze mě, nebo Petar byl ve svém živlu. Nedokázal pochopit, proč tak nádherné lezecké terény, které v Orasíně bezesporu jsou, nejsou známy široké lezecké veřejnosti v zahraničí. Vysvětlil jsem mu, že jestli se náš prvovýstup podaří, zajisté nezůstane bez odezvy, nebo přední světoví lezci si zajisté nenechají ujít příležitost a budou ho chtít mít ve své sbírce. Jako správný zkušený lezec začal Petar nejprve s vizuální prohlídkou zamýšlené cesty samozřejmě pouze zdola. Cesta není ani příliš dlouhá - nějakých 15 m, ani příliš převislá - cca 1,5 m. Začíná ve spádnici velkého koutu soustavou spár v mírně položené stěně, po níž stéká voda a vytváří se zde zelený žabinec. Ve střední části veda cesta výrazným koutem až pod převis, který ho v horní

části uzavírá. V těchto místech bych rád umístil nýt, nebo překonání převisu bude klíčovým místem. Pak ještě aby zbyl dostatek sil na vrcholovou partii a může být vyhráno. Myslím, že v taktice výstupu jsme se Petarem celkem shodli a tak si oblékám matroš a jdu do toho. Snažím se vybírat alespoň trochu suchá místa ve spárách, kam dávám žaby, ale když se potřetí válím v tlejícím listí pod

nástupem, pouštím dopředu Petara. Na první pohled je zřejmé, že toto je jeho parketa. Bez větších problémů zdolává nástup a dosahuje centrálního koutu. Zde jeho rychlý postup brzdí značné množství zeleného slizu, který je všude kolem. Ani jeden morální stoper, umístěný v kluzké spáře morálu nepřidá, ale Petar je bojovník a již dosahuje horní části koutu pod převisem. Marně se snaží založit nějaké solidní jištění, ze kterého by šel osadit nýt. Po chvíli hledání dává do spáry plochou smyčku, která sice zvolna vyjíždí, ale než zatluče nýt, přeci jen vydrží. Neznám větší radost, než když člověk sedí v nýtu. Že je jen několik centimetrů dlouhý, vyrobený

z lehce rezatého "L" profilu vůbec nevádí. Při pohledu na vrcholový převis stékají Petarovi do tváře malé potůčky vody, ale to zkušeného borce nemůže odradit. Lehce osuší čelo rukávem a dává první pokus. Z velkého jednorstvého madla na hraně převisu dynamicky skáče do drobné jamky, ale tu se mu nepodařilo udržet a už se houpane o šest metrů níž. Nýt zatím vydržel a tak po chvíli dává další pokus. Opět skok do jamky a opět pád. Nýt se začíná lehce ohýbat a tak Petar mění taktiku. Do nýtu umisťuje žebřík a do mělké jamky skajhuk s dalším žebříkem. Je to neuvěřitelné, ale už stojí nohama nad převisem a mezi drobnými čůrky vody hledá nějaké chyty. Konečně, shyb na jednom prstu na nepatrném krystalu a už se na mě zubí z vrcholu a řve: "Máme to, dokázali jsme to". Mám ohromnou radost a za několik hodin již stojím také na vrcholu. Ale kdo mě to dobírá? Tohle přeci není Petar. Zelený obličej, vlasy plné bahna a listí, roztrhané šaty ale je to on. Nakonec ho poznávám, to ten náročný výstup ho tak změnil. Mimochodem - já jsem nedopadl o nic lépe. Když se tak na sebe díváme, hned nás napadá název pro naši novou cestu Cesta bahenních příšer. Řekl bych velice příznačné. Ale co klasifikace? Petar navrhuje 9+ A4. Jelikož nezná místní poměry, vysvětluji mu, že v Orasíně je trochu tvrdší klasifikace než jinde ve světě a do vrcholové knížky píšou 6. Koneckonců, až to přežije někdo z elitních lezců, tak se uvidí.

Chose

(ORASÍN)

VYSOKÉ TATRY

22.1.-30.1.1999

... pokračování ze strany 1 ...

dokonce stvořila velký chutný dort.

Středa:

Počasí už není, co bejvávalo. Viditelnost minimální a drobně sněží. Svinčo s Leošem vyrážejí na Kežmarák přes lávky a dále...

Tonda a já jdeme rovněž na Kežmarák, ale úzkou roklí z Medenej doliny. V jedenáct už stojíme u Ušatej veže na vrcholku Nemeckého rebríku a zvažujeme, zda po něm sestoupit nebo pokračovat dále. Počasí je stále mizerné, volíme sestup.

Asi v polovici rebríka se setkáváme s dvojkou z lávek. Trochu posvačíme, poklábosíme a jdem každý svou cestou. My dolů, oni nahoru. Asi jsou o poznání drsnější.

Honza, Radka a O ák lezou ledy ve Velké Zmrzlé dolině. Prej pěkněj humus. Měkkej led, voda zvenčí i zevnitř. Jo, a Broňa hlídá na půdě spacáky a po poledni sestupuje do Tatranské Lomnice. Honza ho následuje. Míla, když zjistila, že setupují do civilizace, kluky požádala o koupi několika citronů. Každý přinesl asi dvě kila. Je na ně spoleh.

Svinčo s Leošem se vracejí až dlouho po setmění a vypadají pod psa. Moc nemluví, nejí a nepřítomně koukají (většinou do blba).

Z toho, co z nich později vylezlo, užili si své. Svinčo se pak trochu vzpamatoval a dlouho do noci pak polemizujeme o "Orasínských extrémech", čistotě lezení a současných trendech.

Čtvrtek:

Přes noc spadlo 10cm prašanu a teplota padla poprvé výrazněji pod nulu. Prakticky všichni se vydáváme řadit na ledy pod Sviš ovku. Z ranní nevlídné chumelenice se vyklubal nádherný den.

Najednou je tu podvečer a slunce scházející k obzoru vybarvuje okolní štíty fantastickými barvami. Stojíme už hezkou chvíli s Tondou pod

ledopádem připraveni k odchodu a přeci nás tu něco drží. Mrzneme a vychutnáváme atmosféru, dokud poslední paprsky slunce neopustí vrchol Jastrabky.

Pátek:

Pro část výpravy dnes nastává den návratu do civilizace. Já s Tondou opouštíme chatu před svítáním, O ák s Radkou až po něm.

Ti, co setrvávají, vyráží na poslední túru. Během dopoledne však pokrývá svahy dalších 20cm sněhu. Nejvyšší čas vyklidit pole.

V sobotu i oni opouštějí "najkrajšie hory světa" a sestupují do údolí.

Párek

SEZNAM PRŮVODCŮ

s možností zapůjčení
v kanceláři Horoklubu

SUN ROCK (Španělsko) I, německy
SUN ROCK (Španělsko) II, německy
KORSIKA - turist. prův. + mapa, německy
SARDINIEN, německy
FINALE (I), německy
BAVELLA (CORSIKA), francouzsky
LES CALANQUES, francouzsky
Výběr Francie, německy
Lezecké oblasti u Chamonix, anglicky
Skalní výstupy v oblasti Mt. Blanc, česky
Dolomity - západní část (výběr), česky
Bořeň, česky
Frankenjura, německy
Steinwald, německy
Vysoké Tatry - výběr, slovensky
Španělsko (starší), francouzsky + anglicky
Plaisir - West - Švýcarsko, německy + francouzsky + italsky
Alpy
Česko-německý slovník pro horolezce

Ze schůzí VV :

! Členské příspěvky na rok 1999 budou ve stejné výši, tj. 500,- Kč pro činné členy, 200,- Kč pro zakládající.

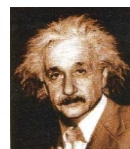
! Osazování nýtů a kruhů v Krušných horách, v oblastech spadajících pod náš oddíl, bude nejdříve projednáno se správcem oblasti, t.j. Pavlem Suchopárkem, Václavem Hajným (Perštejn).

! Za vystavení nového průkazu ČHS bude účtována částka ve výši 100,- Kč.

Úspěšní luštitelé minulého čísla!

získávají zcela samozřejmě hodnotné ceny - špičkové italské karabiny.

Bertík

Meky

Pepino

VALNÁ HROMADA

Vyválet se přijďte dne 6.4.99 od 18.00
do SKKS (knihovna). Účast nutná!!!

Prodám lezečky San Marco (Itálie), velikost č. 7, nově podlepené, šněrování vhodné i pro vyšší nebo deformované nártky, cena 750,-Kč; horolezeckou přilbu Cassida, cena 300,- Kč. (Svinčo, tel. domů 019/534420, do práce 019/226923 kl. 299)

Prodám celokožené goretexové trekové boty Aku pro rámové mačky, vel. 10. (Jiráš, tel. domů 0396/23770, mobil 0602/479247)

Prodám lyže Knaisle 200cm, vázání Silvereta 404 + pásy. (M.Košťur, tel. domů 0396/22607)

Prodám sadu mosazných ministoperů. (Leoš, tel. domů 0396/681535, mobil 0602/369121)

14.1.-17.1.99

Při plánování letošní zimní sezóny zůstala část volných dnů rezervována v rámci tréninku na výstup v Alpách s delším, a proto náročnějším přístupem. Už po naznačení plánů se Pítrš chytil a nadchnul = předpoklad úspěchu. Krátká domluva a byl i stanoven cíl: Dachstein od severu z Hallstatu. Důvodů pro bylo několik: 1) je to blízko, 2) je to na ledovci v Alpách, 3) máme mapu, 4) máme chuť zkusit a pak už jenom časově skloubit potřeby a požadavky obou účastníků. No, a 14.1.99 ve čtvrtek večer stanoven odjezd.

14.1. čtvrtek

Pítrš mě vyzvedává - dokonce v předstihu - v naší rezidenci, takže ještě kafičko na cestu a hurá proti tmavé a uplakané noci nach Austria. Počasí se tváří spíše podzimně, leč doufáme ve změnu a ukrajujeme pravidelně ze svého 500-ti kilometrového koláče. Trošku házíme kufry ve Dvořišti ve snaze pořádně nacpat nádrž za Kč. Vítězíme a kupodivu bez problémů a bez zastávky dorážíme až do Hallstatu. Bivakujeme v úložáku naší káry, a to celkem pohodlně.

15.1. pátek

Klasická nechu vylézt z teplého spacáku - překonáno - posnídáno - zabaleno - zaparkováno - vyraženo na pochodák. Značená turistická cesta by nás měla dovést až na Symony Hütte - cíl dne. Metry, minuty ubíhají, sklon se zvětšuje, sněhu přibývá, stejně jako únavy. Když to sečtu. Večer jsme zdaleka nebyli na "Symonce". První bivak jsme upravili v příhodné návěži a padli jako vlastenci (alespoň já).

16.1. sobota

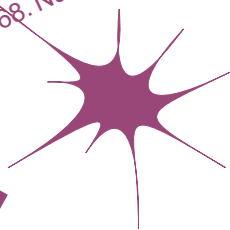
Optimisticky do nového dne - v rámci možností. Dohodli jsme se, že mákneme přímo azimutem a odpočineme si na vytoužené "Symonce". Do cesty se nám však připletly panenské sněhové stráně - velmi zábavné, zapříčinily, že jsme byli schopni splnit jenom první část našeho předsevzetí. Při

polední siestě na vyhrátém šutru jsme zhodnotili situaci a přiznali si, že tentokrát asi Dachsteinu nedosáhneme. Vzápětí vytyčen náhradní program: severním komínem na Nieder Kreuz. Času nebylo nazbyt, a tak hurá do ščány. Zbalit, nastoupit, nakrámovat. V pozdějším odpolední jsem se začal prokousávat prvními metry první délky, kterou jsem si vylosoval (k Pítršově úlevě). Cca 30 m 70-75° ledu + traverz do sněhového žlabu mě dostatečně zahřálo. Usadil jsem dva friendly, dobíral Pítrse, odpočíval a vyhlížel další směr postupu. Před námi bylo klíčové místo. Vklíněný balvan zahradil cestu žlabem, a tak jediné skalami po stranách. Pítrš zkusil obě varianty a levou z nich statečně přebouchal (cca 5+). Než jsem se k němu dovlínil, setmělo se, takže rychle ještě jednu sněhovou délku a už v sedélku chystáme místo pro nocování. Opět jsme ocenili výhody "obýváku na zádech", který jsme při lezení měli chuť tolikrát shodit. Noc nás odměnila spoustou velikánských hvězd.

17.1. neděle

Ráno hezky brzy, abychom neprošvihli svítání, a taky abychom to všechno stihli. Cestu jsme dolezi už skoro sólo po sněhu a hřebenech a vzhůru dolů, po turistické, již vybrané sestupové cestě. Trošku jsme znejistěli, když hřeben změnil svůj horizontální směr ve vertikální, leč instalované železo nás přesvědčilo o správnosti postupu. Lehce jsme si zaslánovali a pak už jenom sněhové pláne a cestou krok + krok jsme šněrovali do údolí. Polední siesta, odbyta opět na nasvíceném šutru, sloužila k likvidaci posledních zásob. A pak už jenom dlouhý sestup až k zaparkovanému řáru. Zde obvyklé odjezdové procedury a zpátečka s jedním kufrem v Linzi. Zbytek O.K. a večer už nás vítal typicky pošmourný Chomutov. Ale výlet to byl pěkný.

Průvodce po SZ Čechách
Kdo jste dělali prvovýstupy v oblasti Krušných hor, dodejte údaje P. Suchopárkovi, nebo do kanceláře Horoklubu, tel. 0396/624068. Nutné!!!

Český pohár mládeže OPEN ve sportovním lezení na umělé stěně
se koná ve dnech 24.4.-25.4.99 na Gymnáziu v Kadani.

MEEEEETODICKÝ DEN
se letos bude konat v sobotu 27.3.99 v Perštejně

MANTANA

Kontaktní telefon: 0396/681218

E-mail: mantana@post.cz

Vydávají: Mantáci.

Tyragé: Podrobnější informace neobdržíte.

Sponzoring: neodmítáme v žádné formě, č.ú. 9146575/3400